

Túy Hồng

Tiểu sử Tên thật Nguyễn Thị Túy Hồng sinh ngày 12 tháng 10 năm 1938 tại Chí Long Phong Điền Thừa Thiên. Tốt nghiệp đại học sư phạm Huế. Giải nhất văn học nghệ thuật Sài Gòn 1970. Là vợ cố nhà văn Thanh Nam Định cư tại Seattle Washington Hoa Kỳ từ 1975

Tác phẩm đã xuất bản: Thở dài (1963) Vết Thương Dây Thì (1967) Tôi Nhìn Tôi Trên Vách (1970) Những Sợi Sắc Không Trong Mưa Móc Hạt Huyền (1970) Bướm Khuya (1971) Nhánh Tóc Sợi Dòn (1972) Mỗi Thù Rực Rỡ Eo Biển Đa Tình (1973) Trong Cuối Cùng Sạn Đạo Tay Che Thời Tiết Mưa Thầm Trên Bông Phấn Thông Đưa Tiếng Kệ Phòng vấn, các bài viết về nhân vật LAI HỒNG phỏng vấn TÚY HỒNG Nói chuyện với nhà văn Túy Hồng Trần thị LaiHồng thực hiện Lai Hồng: Bây giờ là tháng Tư, 2005, 30 năm sau ngày Miền Nam Việt Nam bị Cộng sản Bắc Việt chiếm đóng. Xin chị cho biết chị đã rời Sài Gòn như thế nào, và ngày 30 tháng Tư năm 1975 chị đang ở đâu, làm gì ? Túy Hồng :Gia đình tôi rời Sài Gòn ngày 15 tháng Tư, được xe buýt vàng của Mỹ chở đến điểm hẹn, lên GMC ra đảo Phú Quốc, nằm chờ một tuần. Đêm 22 tháng Tư, theo lệnh 2 tham vấn Mỹ, mọi người xếp hàng hai nghiêm chỉnh nghe cử hành Quốc ca (Này công dân ơi ! ...) rồi được chở xuống phà ra khơi lên tàu của Đệ thất Hạm đội Mỹ chờ vớt người tỵ nạn. Nghe bản Quốc ca mà thấm đau. Nghĩ miền Nam nhiều nhạc sĩ tài danh nhưng chính phủ miền Nam lại dùng một bản nhạc của người cộng sản Lưu Hữu Phước làm quốc ca. Tuy nhiên, trong giờ phút chân bước đi mặt còn ngoảnh lại, nghe bản Quốc ca ma buồn nghẹn cổ. Còn tủi thân hơn nữa là trước khi bước chân xuống phà, cả bọn chúng tôi bị chính quân ta ở Phú Quốc cướp cạn ngay bãi biển, bị lấy sạch mọi thứ mang theo trừ bộ áo quần trên người. Một số sách mang theo cũng bị giật bỏ lại ... Lệnh dênh trên biển mênh mông cả tuần. Biết mất Sài Gòn, mất miền Nam rồi, qua tin tức tức radio do vài người dấu mang theo. Như vậy, ngày 30 tháng Tư 1975, tôi đã rời xa Việt Nam và đã đặt chân lên lãnh địa Guam của Mỹ giữa biển Thái bình. Lai Hồng : Như vậy là chị và gia đình được ưu tiên di tản trước 30 tháng Tư. Xin cho biết lý do được ưu tiên ? Túy Hồng : Xin nhắc qua một chút lịch sử. Năm 1954, quân viễn chinh Pháp thua Việt Minh ở Điện Biên Phủ. Pháp đầu hàng, rút khỏi Việt Nam. Minh nghĩ đó là cái nghiệp của quân viễn chinh. Nhưng ngoài cái nghiệp đó, Pháp còn bị chê bai là đã ra đi không mang theo những người từng cộng tác với họ. Mỹ vào Việt Nam với danh nghĩa chống cộng, dùng Việt Nam làm tiền đồn ngăn chặn làn sóng đỏ từ Trung Hoa tràn xuống. Nhưng dân Mỹ không ủng hộ chiến tranh Việt Nam, và tình hình thế giới xoay chiều, do Kissinger đi đêm và Nixon bắt tay với Trung Cộng, nên năm 1973, Mỹ rút quân khỏi Việt Nam, và năm 1975, tổ chức đưa nhân viên từng cộng tác, cũng như đón vớt các cấp dân quân chính di tản, sang Mỹ cư ngụ. Hồi đó, tức là trước 75, nghề nghiệp chính của tôi là dạy Việt văn trường Mạc Đĩnh Chi Sài Gòn. Nghề phụ là viết văn, gửi bài đăng nhiều báo xuất bản tại Sài Gòn, phần lớn là những loạt bài feuilleton. Ngoài ra, tôi còn viết bài cho đài Tiếng Nói Tự Do, do tiền Mỹ yểm trợ. Các bài được Thái Thanh đọc trên làn sóng điện chuyển vào bưng và ra Bắc. Một hôm đến đài, có anh nhân viên đưa xem một bài báo của Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam, đoán là của bọn Cộng sản nằm vùng, lên án các văn nghệ sĩ là những tên Việt gian bôi bết. Bài báo kê một dọc danh sách trong số có tên Dương Nghiễm Mậu ... và nhiều người nữa. Lưu ý là Dương Nghiễm Mậu không hề viết bài cho Tiếng Nói Tự Do nhưng cũng bị ghi sổ đen. Bài báo tuyên bố sẽ trừng trị nặng nề những người có tên trong danh sách. Năm 1973 khi Mỹ bắt đầu rút quân, đài Tiếng Nói Tự Do chuyển lại cho người Việt điều hành. Năm đó tôi sinh cháu út và cũng rời đài TNTD để viết bài cho đài Mẹ Việt Nam, cũng đã chuyển cho người Việt điều hành dưới quyền hai cố vấn Hoa Kỳ, và cũng do tiền Mỹ đài thọ, nên coi như mình làm cho Mỹ. Mỗi tuần tôi gửi một bài đến đài Mẹ Việt Nam, toàn là những bài chống cộng lời lẽ nhẹ nhàng. Mỗi bài được trả thù lao hình như gấp 6 lần nhuận bút gửi các báo và các đài khác. Tại đài Mẹ Việt Nam lại được xem một bài báo khác của bọn nằm vùng, và lần này có trích lời Lưu Hữu Phước. Hồi đó LHP giữ chức gì lớn lắm trong Mặt Trận. Ông ta hăm dọa "khi lấy được những vùng tạm chiếm sẽ diệt tận gốc tề nạn văn chương ô trọc đồi trụy và thẳng tay trừng trị các nhà văn nữ." Nhớ lại chuyện về trước, năm 26 tuổi, Mao Trạch Đông con nhà nông đã là một lãnh tụ nhỏ của nhóm cộng sản Trung Hoa. Năm 1934 Mao dẫn đầu đoàn trường chinh (The Long March) đi từ Nam lên Bắc